

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: دیمیتری کووالویچ
برگردان: مجله جنوب جهانی
فرستنده: علی کاظمی
۲۴ اپریل ۲۰۲۵

**اوکراین، با تکرار سیاست‌های ضدچینی ترمپ توسط رژیم زلنسکی،
شبیه دوران سقوط سایگون در سال ۱۹۷۵ شده است.**

Quelle: RT © © Twitter / Ukraine MOD

در اوکراین، نمایش‌های فروپاشی دولت تحت حمایت ایالات متحده در ویتنام جنوبی در سال ۱۹۷۵، اکنون آشکارا به عنوان «یادآوری» به دولت ایالات متحده مطرح می‌شود که نباید اجازه دهد نتیجه‌ای مشابه در رابطه با روسیه در امروز رخ دهد.

رژیم حاکم در کییف در حالی که شکست جنگ نیابتی تحت رهبری ایالات متحده و ناتو در اوکراین قریب‌الوقوع به نظر می‌رسد، بشدت در تلاش برای حفظ حمایت ایالات متحده است. این رژیم با استناد به فروپاشی دولت در ویتنام جنوبی در اپریل ۱۹۷۵ به عنوان یک هوشدار، می‌گوید که اتفاقی مشابه می‌تواند در اوکراین رخ دهد. در آن زمان، شکست ایالات متحده در ویتنام ضربه بزرگی به وجهه و جایگاه امپریالیسم ایالات متحده در جهان بود. چنین اظهاراتی از سوی رژیم کییف نشان‌دهنده اعتراف به این واقعیت است که «اوکراین آن‌ها» به یک کشور اقماری ایالات متحده تبدیل شده است، همانطور که ویتنام جنوبی نیم قرن پیش به طور گسترده به عنوان چنین کشوری شناخته می‌شد. آن زمان و اکنون، واشنگتن و متحدانش بشدت در تلاش برای حفظ سلطه اقتصادی و نظامی خود بر جهان و متوقف کردن جنبش‌های رو به رشد آزادی توسط مردم آسیا، آفریقا و امریکای لاتین هستند.

شیخ شوم سایگون بر فراز کییف

رسانه‌های اوکراینی به طور گسترده تاریخ نزدیک ۳۰ اپریل را گزارش می‌کنند. این روز، تقریباً ۵۰ سال پیش، پایان نهائی «جنگ امریکائی» (همانطور که مردم ویتنام آن را می‌نامند) در ویتنام بود. در آن روز، جهان از طریق تلویزیون یا سایر رسانه‌های خبری شاهد سقوط نهائی سایگون بود. تصاویر نمادین، رسانه‌های جهان را از تخلیه پست‌بام توسط هلیکوپتر از سفارت ایالات متحده در سایگون از آخرین پرسنل ایالات متحده به همراه همکارانشان پر کرد.

کانال‌های تلویزیونی امروز تصاویری از آن تخلیه دراماتیک را نشان می‌دهند. اما در اوکراین فوق ملی‌گرا، که کنترل ارضی آن در سراسر آنچه زمانی به عنوان اوکراین شرقی و جنوبی شناخته می‌شد، به طور مداوم در حال کاهش است، نمایش‌های سال ۱۹۷۵ اکنون آشکارا به عنوان «یادآوری» به دولت ایالات متحده مطرح می‌شود که نباید اجازه دهد نتیجه‌ای مشابه در رابطه با روسیه در امروز رخ دهد. آنها می‌گویند ایالات متحده موظف است اوکراین را با سلاح‌های کافی و وعده‌های حمایت نظامی برای جلوگیری از شکست نظامی جنگ نیابتی ناتو تأمین کند و حتی تا جایی پیش می‌روند که شیخ درگیری هسته‌ای با روسیه را به نمایش می‌گذارند.

روزنامه آنلاین اوکراینی استرانا در ۶ اپریل نوشت که همانطور که سایگون در آن زمان توانائی تأثیرگذاری بر تصمیمات نظامی ایالات متحده را نداشت، کییف امروز نیز به همان اندازه در تأثیرگذاری بر تصمیمات واشنگتن ناتوان است. این روزنامه به شباهت سطح فساد مقامات ویتنام جنوبی و اوکراین اشاره می‌کند. «ویتنام جنوبی» برای بقای خود کاملاً به کمک‌های مالی غرب وابسته بود و اوکراین نیز در سال ۲۰۲۵ تصویر مشابهی را ارائه می‌دهد. با بازگشت به رویدادهای ۵۰ سال پیش در ویتنام، می‌توان گفت که نتیجه اصلی که باید در اوکراین و هر کشور دیگری گرفت، این است که هنگام تعیین ستراتیژی سیاسی، باید در درجه اول، بر اتکاء به نیروهای سیاسی و نظامی خود تکیه کرد. به آنها تکیه کنید، نه صرفاً به کمک بازیگران خارجی، به خصوص اگر در مکانی دوردست قرار داشته باشند.

یک سال پیش، اولکسی آرستوویچ، مشاور سابق دفتر رئیس جمهور اوکراین که اکنون در تبعید در ایالات متحده زندگی می‌کند، اعتراف کرد که برای ایالات متحده، اوکراین ویتنام جنوبی امروز است. او در مصاحبه‌ای گفت: ایالات متحده نتوانست ویتنام جنوبی را «نجات دهد» و قادر به نجات رژیم کییف نخواهد بود.

اولکسی کوشچ، اقتصاددان اوکراینی، نیز بین اوکراین و ویتنام جنوبی مقایسه‌ای انجام می‌دهد و در ۳ اپریل در تلگرام به خوانندگان خود یادآوری می‌کند که ایالات متحده همیشه منافع خود را در اولویت قرار می‌دهد. او می‌گوید که در بین نخبگان اوکراینی حس رنجش رو به رشدی در این باره وجود دارد. «بخشی از جامعه اوکراین صادقانه نمی‌فهمد چرا ایالات متحده منافع سایر کشورها را به خاطر منافع خود قربانی می‌کند. اما اگر تاریخ را، حداقل در سطح دانش‌آموز ابتدائی بدانید، مشخص می‌شود که ایالات متحده بارها این کار را انجام داده است. امروز نیز همین کار را در اوکراین انجام می‌دهد و در جاهای دیگر نیز به این کار ادامه خواهد داد.»

شما نمی‌توانید صرفاً بدون هیچ قید و شرطی از امریکائی‌ها بودجه دریافت کنید. آنها قطعاً در ازای آن خواسته‌هایی خواهند داشت که نمی‌توانید رد کنید. در اوکراین، بخشی از جامعه باورهای غیرمنطقی دارد که دولت ترمپ منافع ملی اوکراین را بالاتر از منافع ملی ایالات متحده قرار خواهد داد. این یک انتظار تحریک‌آمیز است که مطرح می‌شود.

کوشچ به خوانندگان خود یادآوری می‌کند که روابط ایالات متحده با متحدانش همیشه روابط یک ارباب با قلمروهای تحت سلطه‌اش است. برخی از سیاستمداران اوکراینی حتی تا جایی پیش رفته‌اند که به تهدیدهای مختلف ترمپ برای الحاق سایر کشورها اشاره کرده‌اند و پیشنهاد می‌کنند که اوکراین ممکن است نامزد مناسب‌تری برای چنین نقشی باشد.

آندری تلیزنکو، تحلیلگر سیاسی اوکراینی که در ایالات متحده زندگی می‌کند، می‌گوید که از دیدگاه ایالات متحده، «باید جایگاه رژیم کییف به آن نشان داده شود»، همانطور که چند هفته پیش توسط پولیت‌ناویگاتور در تلگرام گزارش شد. «اوکراین باید توان این را بپردازد که امریکا را به این جنگ کشاند. بسیاری در ایالات متحده می‌گویند که مردم امریکا اوکراین را به جنگ تحریک نکردند، بلکه دولت بایدن این کار را کرد، بنابراین اوکراین به دلیل ورود به این جنگ و گرفتن منابع نظامی و اقتصادی بسیار زیاد از امریکائی‌ها مقصر است.»

تلیزنکو می‌پرسد چرا پیشنهاد مذاکره اوکراین با فدراسیون روسیه «افراطی» تلقی می‌شود، اما پیشنهاد این که این کشور به دریافت هرگونه کمک نظامی لازم از ایالات متحده ادامه دهد، افراطی تلقی نمی‌شود.

آرتم دمیتروک، قانونگذار فراری اوکراینی، پیشتر تأکید کرد که مشکل کییف این است که کسانی که در اوکراین قدرت را در دست دارند، تاریخ را نمی‌دانند و به حمایت نامحدود ایالات متحده تکیه می‌کنند. این قانونگذار سابق از لندن نوشت: «تعداد کمی از افراد در قدرت در اوکراین تاریخ را می‌دانند؛ آنها نمی‌خواهند آن را بدانند. آنها نه از ویتنام می‌دانند، نه از افغانستان و نه از عراق. اگر یک متحد دیگر برای امریکا مفید و مورد نیاز نباشد، امریکا در ازای نوعی معامله از آن متحد دست می‌کشد.

یکی از تاکتیک‌های جدیدی که کییف در اپریل برای تحت فشار قرار دادن واشنگتن برای حفظ حمایت نظامی و مالی خود اتخاذ کرد، طرح اتهاماتی مبنی بر مشارکت مستقیم سربازان چینی در درگیری‌ها در طرف روسیه بود. البته به طور گسترده‌ای شناخته شده است که دولت ترمپ جمهوری خلق چین را تهدیدی بزرگ برای منافع ایالات متحده می‌داند.

پیشتر، در اواخر سال ۲۰۲۴، کییف همچنین اصرار داشت که سربازانی از کوریای شمالی در درگیری‌ها در طرف روسیه شرکت می‌کنند. رسانه‌های غربی این اطلاعات را منتشر کردند، اما زمانی که هیچ مدرکی ارائه نشد، شایعات بزودی از بین رفتند. کییف همچنین سعی کرده است ایران را با اتهامات مختلف درگیر کند، زیرا می‌داند اگر این اتهامات ثابت شود، چقدر در واشنگتن بازتاب خوبی خواهد داشت. اما در اینجا نیز هیچ مدرکی ارائه نشده است. رسانه‌های اوکراینی تمام تلاش خود را می‌کنند، مثلاً با اشاره مداوم به پهبادهای «گرانی» ساخت روسیه به عنوان «شاهد»‌های تولید ایران. همه اینها برای کییف بسیار مهم است تا خود را به عنوان متحدی در مبارزه علیه «محور شرارت» نامگذاری شده توسط غرب به قدرت‌های غربی معرفی کند.

در ۸ اپریل، درست پس از آغاز جنگ تجاری ترمپ با چین، زلنسکی با سر و صدای زیاد اعلام کرد که نیروهای مسلح اوکراین دو اسیر جنگی چینی را که ظاهراً در ارتش روسیه می‌جنگیدند، دستگیر کرده‌اند. زلنسکی گفت «به طور قابل توجهی بیش از دو» سرباز چینی دستگیر شده‌اند. وزارت امور خارجه اوکراین در اوایل اپریل کاردار چین را احضار کرد تا «توضیحاتی بخواهد»

ویاچسلاو آزاروف، آنارشویست اوکراینی از اودسا (رهبر اتحادیه آنارشویست‌های اوکراین)، در ۸ اپریل در تلگرام نوشت که امید به این که این امر منجر به از سرگیری حمایت نظامی امریکا از اوکراین شود «بسیار مشکوک است». «تمام داستان‌های «اسیران» کوریای شمالی قبل از این که نیروهای سایبری اوکراین بتوانند حامیان غربی را برای افزایش کمک‌های نظامی تحریک کنند، به پایان رسید. بنابراین اکنون نوبت «سربازان چینی» است که ظاهراً در دونباس دستگیر شده‌اند. به نظر می‌رسد زمان‌بندی درست انتخاب شده است: همزمان با جنگ تعرفه‌ای در حال گسترش واشنگتن علیه چین و آشکارا طراحی شده است تا به ترمپ بهانه‌ای برای اعمال تحریم‌های شدیدتر ضد چین بدهد.»

به گزارش استرانا در ۸ اپریل، زلنسکی ظاهراً اکنون از داستان «سربازان چینی» استفاده می‌کند تا به ترمپ نشان دهد که برنامه‌های او برای «جدا کردن» چین از روسیه بعید است که موفق شود، زیرا چینی‌ها در حال حاضر در طرف فدراسیون روسیه می‌جنگند. بنابراین، اوکراین و ایالات متحده باید در برابر اتحاد روسیه و چین که خصمانه با ایالات متحده است، با هم متحد شوند. استرانا می‌گوید مقامات کییف به این نتیجه رسیده‌اند که می‌توانند از «تهدید چین» برای تقویت روابط کییف با ترمپ به طور مفید استفاده کنند.

پیشتر، آندری کوالنکو، رئیس مرکز مقابله با اطلاعات نادرست تحت شورای امنیت ملی و دفاع اوکراین، به طور فربکارانه‌ای ادعا کرد که چین در حال ساخت یک بندر در گرجستان در بحیره سیاه است که اکنون «تهدیدی مستقیم برای ناتو» محسوب می‌شود.

کوالنکو نوشت: «ستراتژی شی جین پینگ اکنون ساده است: با ایجاد یک مسیر جایگزین به اروپا بدون مشارکت روسیه و ترکیه، ناتو را از بخش شرقی بحیره سیاه بیرون کند و شبکه لجستیکی نظامی چین را تحت پوشش تأسیسات غیرنظامی گسترش دهد.»

زلنسکی در این مورد بار دیگر سعی می‌کند با تملق‌گوئی، ترمپ را متقاعد کند که «دشمن دشمن او» باید دوست او باشد، ظاهراً با این فرض که اطلاعات ایالات متحده و پنتاگون اطلاعات کافی در مورد وضعیت واقعی برای تصمیم‌گیری مستقل ندارند. به عبارت ساده، این موردی است که دم سعی می‌کند سگ را تکان دهد.

اوکراین‌ارو در تلگرام تأکید می‌کند که اتهامات اوکراین علیه چین بر اساس ویدئوهای کاملاً صحنه‌سازی شده است که چند روزی است در اینترنت چین پخش می‌شود. مفسران چینی در تلگرام خاطرنشان کردند که بسیار عجیب است که فردی که در ویدئو اوکراینی به عنوان اسیر جنگی ظاهر می‌شود که ظاهراً در ارتش روسیه خدمت می‌کرده، حتی یک کلمه روسی صحبت نمی‌کند.

اوکراین‌ارو خاطرنشان می‌کند: «به نظر می‌رسد آنها یک مرد چینی با مجوز اقامت در اوکراین را دعوت کرده‌اند تا نقش بازی کند.»

اگر روابط ایالات متحده با پاناما، اندونزی یا افریقای جنوبی بدتر شود، زلنسکی ادعا می‌کند که با آن کشورهای مربوطه نیز درگیر است.

اولگ یاسینسکی، روزنامه‌نگار اوکراینی ساکن چلی، پوچی اقدامات ضد چینی زلنسکی را خاطرنشان می‌کند. «یکی دیگر از ویژگی‌های بارز دولت زلنسکی، سوءتفاهم صادقانه‌اش از جهان و اولویت‌های دیگران است. او قادر به دیدن این نیست که مدت‌هاست از «همسر محبوب» «آقای سفیدپوست بزرگ» بودن دست کشیده است، که هیستری‌ها و شکلهایش به طور فزاینده‌ای همه را آزار می‌دهد و این که دنیای شکارچیان بزرگ و همیشه گرسنه، مشکلات بسیار مهم‌تر و فوری‌تری نسبت به مشکلات اوکراین انباشته کرده است.»

این روزنامه‌نگار اوکراینی همچنین معتقد است که کییف اصلاً سیاست خارجی منسجمی نداشته و ندارد. بلکه صرفاً نقش یک «ضد روسیه» را بازی می‌کند. این کشور مطیع غرب، گستاخ و نژادپرست نسبت به سایر نقاط جهان است و تجربه گسترده‌ای در التماس برای کمک و وام با تمام همراهی‌های احساسی یک اجرای درجه سه درباره «قربانیان» دارد.

به گفته یاسینسکی، نتیجه سیرک ضدچینی زلنسکی می‌تواند مشکلاتی را در زمینه پهبادهای ایجاد کند که نقش فزاینده‌ای در جنگ کنونی ایفا می‌کنند. در اوکراین، آنها فقط از قطعات چینی مونتاژ می‌شوند که از کشورهای ثالث خریداری می‌شوند.

به گزارش نشریه «سیتی پیپر» که از سال ۲۰۰۸ به زبان انگلیسی در کلمبیا منتشر می‌شود، تعداد زیادی از نیروهای راست افراطی و شبه‌نظامی (مزدوران) کلمبیائی از طرف کییف در اوکراین جنگیده‌اند. این روزنامه می‌گوید حدود ۳۰۰ نفر کشته شده‌اند.

روزنامه معتبر اسپانیائی «ال پاپس» در ۲۳ دسمبر ۲۰۲۴ خبر مشابهی را منتشر کرد و نوشت: «علاقه به کلمبیائی‌ها در بازار مزدوری و امنیتی کاملاً موجه است. کلمبیا یکی از بزرگترین و بهترین ارتش‌های آموزش دیده در جهان را دارد. لورا لیزارازو، کارشناس امنیت ملی در شرکت مشاوره «کنترول ریسک‌ها» توضیح می‌دهد: «آنها به مدت ۶۰ سال تحت دکترین ضد شورش آموزش دیده‌اند و عملاً جنگیده‌اند. به همین دلیل است که آنها توسط ارتش‌های خارجی و شرکت‌های امنیتی خصوصی بسیار مورد توجه قرار می‌گیرند.»

صدها مزدور از بریتانیا، پولند و سوئد در صفوف نیروهای مسلح اوکراین می‌جنگند.

جنگ پهبادی

در اواخر ماه مارچ، پزشکان نظامی روسی مقاله‌ای را در مجله وزارت دفاع روسیه منتشر کردند که در آن آمده بود ۷۵ درصد از تمام جراحات سربازان روسی در طول عملیات جنگی موضعی توسط حملات پهبادی اوکراین ایجاد می‌شود. ۲۰ درصد دیگر از سربازان مصاحبه شده توسط آتش توپخانه و ۴ درصد توسط سلاح گرم زخمی شدند. پهبادهای همچنین زمان لازم برای تخلیه مجروحان برای مراقبت‌های جراحی را افزایش می‌دهند، که میانگین تأخیرها به ۱۴.۵ ساعت می‌رسد. در طرف مقابل، ارتش اوکراین نیز ادعا کرده است که «نه از ده جراحات» توسط پهبادهای ایجاد می‌شود.

در ماه اپریل، پرسنل نظامی اوکراین شروع به شکایت کردند که سیستم‌های جنگ الکترونیک رادیویی جدید روسیه، پهبادهای اوکراینی را در میدان نبرد به طور کامل مختل می‌کنند. یک خبرنگار نظامی اوکراینی با نام مستعار «موچنوی» نوشت: «دشمن نوعی دستگاه را به اینجا آورده است؛ پهبادهای ما مانند سبب‌های پوسیده از درخت می‌افتند. آنها از ارتفاع ۱۴۰ متری سرنگون می‌شوند. اگر وقت داشته باشید که بشدت به طرفین بروید، موفق به نجات [پهباد] می‌شوید.» او گمان می‌کند که این یا سیستم پرازیت پهباد جدید تایتان روسیه است یا سیستم کراسوخا-۴ در حال کار است.

بنابراین، به نظر می‌رسد که اوکراین در زمینه منابع انسانی، مالی، پهباد، هواپیما، توپخانه یا ظرفیت تولید، برابری برای ادامه جنگ ندارد.

حکم دادگاه اوکراین در اواخر ماه مارچ در این زمینه قابل توجه است. دادگاهی در منطقه وینیتسیا در غرب اوکراین، سرهنگ دوم ایگور ب را به دلیل عدم رعایت اهداف سربازگیری نظامی تبرئه کرد. او رئیس سربازگیری نظامی در آنجا است.

افسران ثبت نام نظامی در واقع دستورالعمل‌هایی برای دستگیری تعداد مشخصی از سربازان وظیفه دریافت می‌کنند و در صورت عدم رعایت این اعداد ممکن است محاکمه شوند. تصمیم دادگاه در وینیتسیا گفت که در ماه جنوری، سرهنگ طرح «تأمین منابع بسیج انسانی» را تنها با ۲۵ درصد اجراء کرد. به جای ۴۰ شهروند، او فقط ده مرد را در منطقه خود بسیج کرد. در دادگاه، او بیگناهی خود را اعلام کرد و گفت که بسادگی نمی‌تواند طرح سربازگیری را اجراء کند زیرا «منابع انسانی موجودی» در منطقه او وجود نداشت که بتوانند به خدمت سربازی فراخوانده شوند.

دادگاه سرهنگ را تبرئه کرد، اما عمل آدمربائی روزانه مردان در اوکراین با همان اشتیاق ادامه یافته است، که ناشی از ترس افسران ثبت نام نظامی از اعزام به خط مقدم است تا عواقب قضائی.

هر روز تعداد کسانی که مایل به داوطلبانه جنگیدن هستند در اوکراین کمتر و کمتر می‌شود. یوگن بکرنیف، کارشناس نظامی اوکراینی و افسر نیروهای مسلح اوکراین، در اوایل ماه اپریل گفت که بیش از ۱.۵ درصد از مردان نظامی اوکراینی مایل به جنگیدن نیستند، زیرا بیهودگی ادامه جنگ را می‌بینند.

و این تقریباً همان تعداد سربازان وظیفه‌ای است که ۵۰ سال پیش در اختیار رژیم ویتنام جنوبی بود، یا در بهار ۲۰۲۱ در اختیار دولت اشغالگر طرفدار ایالات متحده در افغانستان به ریاست اشرف غنی قرار داشت. در ۱۵ اگست ۲۰۲۱، نیروهای ایالات متحده و ناتو توسط یک حمله بزرگ توسط نیروهای تحت رهبری طالبان که سه ماه قبل آغاز شده بود، از شهر کابل، پایتخت افغانستان، بیرون رانده شدند.

۲۳ اپریل ۲۰۲۵